

PONÈNCIA de FULL DE RUTA

(Proposta que inclou les esmenes acceptades i les transaccionades)

[1] INTRODUCCIÓ I ANTECEDENTS

[2] Aquest document és la continuació del full de ruta aprovat en la Conferència Nacional per l'Estat propi i el posteriorment aprovat a l'Assemblea General Constituent. Per tant, n'assumeix la introducció i les fases anteriors, n'incorpora tot allò vigent, fa un repàs de la situació i defineix una nova etapa: Fase d'Establiment de les Condicions Objectives per Aconseguir la Independència. Aquesta fase, iniciada després de la gran concentració nacional de la Marxa cap a la Independència de l'11 de setembre de 2012, inclou i assumeix la majoria d'accions de les fases que s'anomenaven d'obtenció de la majoria social i final, adaptant-les a les circumstàncies.

[3] Aquest full de ruta ressitua el nostre camí en funció del context actual, tenint en compte que la praxi dels processos pacífics de transformació solen passar per les fases de diàleg, denúncia, no acceptació de les agressions i recerca de camins alternatius, desobediència i reconstrucció. Actualment, i un cop superats els dos primers estadis (diàleg i denúncia), considerem que la societat catalana ha entrat de ple en la fase de no acceptació, i ja han començat la recerca de camins alternatius, la desobediència i la reconstrucció.

[4] Aquest Full de ruta és un document obert i dinàmic. Les propostes i dates que s'hi contempen s'hauran d'anar adaptant als esdeveniments que es vagin produint i al ritme que, entre tothom, puguem donar a l'acció de l'ANC. (ant.5)

[5] CONTEXT DE LA NOVA FASE

[6] El resultat de les eleccions al Parlament de Catalunya del 25 de novembre de 2012 han donat la victòria per àmplia majoria, tant en vots com en escons, a l'opció sobiranista, representada per partits que defensen que la sobirania de Catalunya, en tant que nació, resideix en el seu poble. Això representa la legitimació implícita del dret a l'autodeterminació.

[7] Aquestes eleccions al Parlament de Catalunya també han resultat en la victòria (per majoria absoluta en escons, i majoria gairebé absoluta en vots) als partits favorables a construir un estat propi.

[8] El pacte entre la primera i la segona força política del Parlament resultant de les eleccions del 25N segella el ferm compromís de realitzar, dins el 2014, una consulta o referèndum sobre la independència de Catalunya. Amb la Declaració de sobirania el 23 de gener, el Parlament acorda iniciar el procés per fer efectiu el dret de decidir del poble de Catalunya.

[9] Els darrers esdeveniments ocorreguts al país, des de la manifestació de l'11 de setembre fins a l'aprovació de la *Declaració de sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya* han significat el reconeixement de la reivindicació independentista catalana en l'esfera internacional. Sovint la reivindicació és vista pels mitjans de comunicació internacionals com a democràtica, raonable i possible.

[10] A la Conferència Nacional per l'Estat Propi es va constatar que la via autonomista

iniciada amb la transició democràtica és morta, atès que no només no ens permet avançar en la reconstrucció nacional, sinó que ens condueix inexorablement a la desaparició de la nostra cultura, de la nostra llengua i, en definitiva, de la nació catalana. Aquest procés ens porta, també, a l'empobriment econòmic i intel·lectual de tota la societat catalana, tant a nivell individual com a nivell col·lectiu. Aquesta constatació es va percebre i fer clarament palesa a partir dels esdeveniments dels anys 2009 i 2010 (consultes populars, sentència del TC contra l'Estatut, manifestació del 10 de juliol). (ant.29)

[11] Els atacs continuats contra el poble català i contra la llengua catalana arreu del territori nacional estan originant accions de resistència que porten a reforçar i estendre actituds cíviqes d'insubmissió com a formes d'insubordinació als diferents abusos dels representants de l'Estat.

[12] Aquesta nova consciència ens ha esperonat a buscar vies de sortida a l'ofec polític, econòmic i cultural que patim. El debat independentista ha passat de ser minoritari, a ser el centre del debat polític català. (ant.30).

[13] Durant els darrers anys han nascut una sèrie d'entitats i associacions que tenen per objectiu l'exercici del dret a l'autodeterminació o directament l'assoliment de l'Estat propi. També han nascut nous actors polítics amb l'esperança i l'objectiu de traslladar al Parlament de Catalunya aquesta nova realitat sociològica i política de la societat catalana. (ant.31)

[14] L'actual situació de crisi econòmica mundial, coincident amb la pròpia crisi econòmica interna de l'Estat espanyol per la fallida del seu model econòmic estructuralment dèbil, fa que, en el cas de Catalunya, la situació sigui doblement greu i preocupant a causa de l'espoli fiscal que patim, i posi en risc la cohesió i la justícia social, i dibuixi uns escenaris de pobresa a la nostra ciutadania que no ens podem permetre. Davant de la greu crisi sistèmica i de la corrupció generalitzada és encara més necessari i urgent la creació d'un Estat propi que permeti una profunda regeneració democràtica. Cal remarcar que només el projecte d'un Estat propi pot reconvertir aquesta situació en una oportunitat i en un motiu per a l'esperança. (ant.41)

[15] D'altra banda, l'escanyament econòmic que practica el govern espanyol està posant l'estructura econòmica i política de la Generalitat de Catalunya en una situació crítica que exigeix la creació immediata d'unes estructures d'hisenda pròpia per ingressar-hi tots els nostres recursos fiscals, i la gestió independent en tots els àmbits, tot accelerant el procés de construcció de l'Estat propi.

[16] L'Assemblea Nacional Catalana, com a entitat transversal que representa una part important i molt diversa de la societat catalana, ha demostrat la seva capacitat de diàleg i d'incidència amb totes les forces polítiques, entitats i agents socials. A partir d'una àmplia xarxa territorial i sectorial, amb un nombre molt important de membres i simpatitzants, una bona base d'activistes qualificats, i un argumentari positiu i racional, ha deixat palesa una considerable capacitat d'influència en el procés sobiranista mitjançant la conscienciació i la mobilització popular.

[17] **IDEARI BASE PER LA NOVA FASE**

[18] La singularitat de la nació catalana, la qual té el seu propi àmbit territorial, es

fonamenta en la voluntat col·lectiva de ser, la seva identitat cultural i el català com a llengua comuna del nostre país, així com de l'occità-aranès a l'Aran, sense perjudici del respecte per a les altres llengües que hi són presents. L'acció política de l'ANC és indissociable d'aquest fet. L'objectiu de l'assemblea, en primera instància, és assolir la independència del Principat, de manera que esdevingui un estat sobirà, sense renunciar a la construcció d'un projecte compartit amb la resta dels Països Catalans, si així ho decideixen. Per aquest motiu, assumint que cada territori té un ritme propi, propiciarem que es treballi en un full de ruta específic per a cada territori, basat en la seva realitat, i que contribueixi al projecte compartit.

[19] La història demostra que tots els gestos cap a Catalunya, o han estat d'hostilitat o d'indiferència, o són falses propostes fetes exclusivament per calmar situacions conjunturals de descontentament o reivindicació general a Catalunya, però mai no són esforços sincers d'integrar el fet diferencial català dins un concepte plurinacional de l'Estat que pugui ser satisfactori per a Catalunya. L'Estat espanyol i els seus poders han perdut la seva credibilitat de manera definitiva i l'encaix de Catalunya dintre d'Espanya ha esdevingut, per tant, impossible.

[20] Catalunya és tractada com una colònia, segons la lògica del dret de conquesta. Qualsevol proposta d'aliança amb Espanya hauria de partir de la negociació entre iguals, i no d'una negociació entre metròpoli i colònia. Per tant, qualsevol escenari de relació entre Espanya i Catalunya ha de passar primer necessàriament perquè Catalunya sigui un Estat sobirà.

[21] La lluita de l'Assemblea per assolir la independència es fonamenta en la democràcia participativa, la justícia i cohesió social, i la llibertat. Treballar sobre aquests tres pilars legítima el procés de cara a la comunitat internacional.

[22] Tres principals condicions importants (sense negar la possibilitat d'obrir altres vies) perquè la independència sigui no només possible sinó també viable són: (ant.33)

[23] a) Que hi hagi una majoria social de ciutadans que la vulguin. (ant.34)

[24] b) Que la Generalitat, els Ajuntaments i una majoria de diputats del Parlament català assumeixin la voluntat de la majoria del poble català i, des de la unitat d'acció, estiguin disposats a emprendre les accions polítiques necessàries per aconseguir la independència de Catalunya. (ant.35)

[25] c) Que Catalunya aconseguixi el reconeixement com a estat sobirà per part de la comunitat internacional (ant.36)

[26] D'altra banda reforçaria molt el nostre objectiu a nivell del Principat que paral·lelament augmentés la conscienciació independentista i l'arrelament del moviment per la independència a tots els Països Catalans.

[27] Per tal que la unitat d'acció dels diferents partits sobiranistes sigui possible, primer cal que aquesta unitat d'acció política es doni en el si de la societat catalana. (ant.39)

[28] Som tots i cadascun de nosaltres els qui, dotant-nos d'una organització unitària, plural, democràtica i participativa com l'ANC, continuarem treballant per fer possible

l'assoliment de la independència i la creació de l'Estat propi i sobirà. Seguirem empenyent els nostres representants polítics per tal que assumeixin la voluntat majoritària del poble català. (ant.40)

[29] Els emissors dels missatges de l'ANC han de ser tots els seus membres, essent actius i plenament conscients del seu paper, i actuant com a veritables militants del moviment per la independència. (ant.66)

[30] Per assolir el nostre objectiu cal convidar a participar en les nostres accions al màxim nombre possible d'entitats, associacions i organitzacions socials de cada lloc, així com als ciutadans en general, per aconseguir tot el ressò possible. A més d'aplegar la resta d'independentistes convençuts, cal arribar a tots els ciutadans que, sense declarar-se sobiranistes, vegin que l'Estat propi és l'única eina per aconseguir majors cotes de benestar, de llibertat, d'igualtat, de fraternitat i de justícia. (ant.67)

[31] L'ANC treballarà perquè la majoria de la nostra població, tan castigada per la crisi econòmica, política i social, constati que la independència representa una oportunitat clara d'abordar els problemes polítics i socials amb mesures i possibilitats certes de canvi i millora. Amb aquest objectiu l'ANC treballarà per ampliar els consensos entorn als aspectes clau que defineixen a grans trets quin tipus de nou Estat volem.

[32] L'ANC treballarà per aconseguir que les noves estructures i funcionament de l'Estat propi català responguin a una màxima transparència, eficàcia i justícia de la gestió pública, així com que garanteixin un alt nivell de benestar social i prosperitat per a tothom.

[33] **OBJECTIUS DE LA NOVA FASE**

[34] Ampliar i consolidar la majoria social a favor de la independència de Catalunya.

34.1 Continuar alimentant el debat sobre la legitimitat i la necessitat d'aconseguir l'estat propi, fent que arribi a tots els racons i a tots els sectors del país. (ant.61), i donant els arguments que en demostren la legitimitat.

34.2 Constituir tantes assemblees territorials com sigui possible, i tantes sectorials com siguin necessàries, d'acord amb els propis mecanismes establerts per l'ANC (ant.11/6)

34.3 Fomentar i consolidar, per part de les assemblees territorials i sectorials, les relacions amb totes les entitats i organitzacions socials i polítiques del seu àmbit. (ant.63)

34.4 Engrescar els joves i la població novvinguda a participar en l'ANC (ant.63)

34.5 Estendre la formació al màxim nombre possible de membres de l'ANC per tal que estiguin capacitats per a exercir d'agents emissors dels missatges a difondre en les fases posteriors. Aquesta formació facilitarà la difusió de l'argumentari polític, econòmic, social, cultural,... que ens permeti disposar de tots els elements necessaris per a poder convèncer tots els nostres conciutadans dels beneficis de disposar d'un Estat propi. (ant.19)

[35] Visualitzar aquesta majoria per legitimar, tant nacionalment com internacional, la continuació del procés.

[36] Continuar pressionant l'estament polític perquè no es desviï de l'objectiu final, i altres estaments (periodístics, empresarials, financers, obrers, ...) perquè ajudin en la consecució de l'objectiu final.

[37] Aconseguir que el 2014 quedin establertes les condicions objectives i necessàries per a aconseguir la independència

[38] Treballarem perquè el procés constituent del nou Estat sigui un procés participatiu i obert a tothom, que superi els dèficits democràtics vigents i permeti aconseguir un futur més pròsper, i un Estat just, democràtic i participatiu, d'acord amb les aspiracions del poble català, tal com ja recollia la Declaració Fundacional.

[30] Donar suport als nostres representants polítics en totes aquelles decisions i accions que emprenguin encaminades a avançar cap a l'Estat propi. No obstant això, i de manera autònoma, l'ANC continuarà treballant, organitzant-se i mobilitzant la societat per aconseguir l'objectiu de la independència.

[40] Assumir com a tasca permanent la denúncia de la manipulació i dels missatges demagògics que amaguen que una de les principals causes de la greu situació econòmica que pateix Catalunya és l'espoli fiscal que l'Estat espanyol practica sistemàticament a Catalunya.

[41] Participar amb els sindicats, plataformes i moviments que reclamen millores socials i sortides a la crisi, aportant la idea que només amb un nou estat això serà possible i evitar, així, el trencament de la cohesió social.

[42] Enfortir l'estructura operativa de l'ANC, per tal d'adaptar-la al gran creixement que ha tingut i per tenir la màxima força i efectivitat en les nostres accions.

[43] Fer arribar especialment els missatges positius i racionals als sectors –socials, polítics, econòmics, ...– més refractaris, contraris o indiferents al procés d'independència.

[44] Aconseguir i mantenir una àmplia extensió i difusió del conflicte a nivell internacional, remarcant la impecable pulcritud democràtica del procés. En l'àmbit del territori espanyol fer conèixer el procés d'independència per buscar la complicitat dels sectors democràtics.

[45] Conscienciar la població que a partir d'ara, a més de la mobilització col·lectiva de la majoria de la societat, caldrà la implicació activa i individual per combatre pacíficament i reivindicativa les dificultats del procés i els greuges que continuarem rebent.

[46] Mantenir activa aquesta majoria social mobilitzada per tal que manifestin de forma pacífica i reivindicativa el seu rebuig total.

[47] Treballar coordinadament amb els moviments cívics independentistes similars al nostre de la resta de Països Catalans.

[48] FASE D'ESTABLIMENT DE LES CONDICIONS OBJECTIVES PER ACONSEGUIR LA INDEPENDÈNCIA

[49] El 12 de setembre de 2012 va produir-se un canvi de rumb substancial en tots els nivells de la nostra societat, iniciant-se *de facto* aquesta nova fase que finalitzarà amb la proclamació formal del nou Estat català independent. Tot i així, formalment aquest full de ruta té vigència a partir del moment que s'aprovi (previsiblement el 16 de març del 2013) i fins que s'aprovi el següent.

[50] El procés cap a la creació d'un Estat sobirà genera, sens dubte, un moviment ciutadà ple d'il·lusió i de voluntat de canvi, com ho han manifestat recentment un milió i mig de persones; però pot comportar d'altra banda dubtes, moments d'incertesa i amenaces estratègiques i puntuals per part dels qui s'hi oposen. No és possible preveure amb certesa totes aquestes amenaces, ni quan es produiran, ni les accions per afrontar-les.

[51] L'ANC, mitjançant els mecanismes que estableixi a l'efecte, farà un atent seguiment del procés i de les dificultats que sorgeixin per tal de, a partir de l'anàlisi d'escenaris i precedents similars extrapolats a la nostra situació, i mecanismes propis, proposar la resposta més adient per a cada situació. Caldrà estar especialment atent als discursos tergiversadors i amenaçadors de l'Estat, d'agents socials, així com també d'aquells poders econòmics i financers catalans contraris al procés, i dels potents mitjans de comunicació unionistes per tal de rebatre'ls i combatre'ls.

[52] L'ANC farà tot el necessari per tal que el procés de secessió sigui el més ràpid possible. En aquest sentit, es farà un seguiment exhaustiu dels compromisos i tempos establerts en el pacte actual entre la primera i la segona força parlamentària o qualsevol altre pacte hipotètic que pugui incloure altres forces. Amb l'esperit manifestat de màxima celeritat, caldria haver materialitzat la consulta abans del 31 de maig de 2014.

[53] Caldrà cercar activament el consens polític suficient per a fer la consulta, mantenint i reforçant el diàleg (a tots els nivells de l'ANC) amb els principals agents polítics i socials perquè s'incorporin a l'exigència de la consulta. En principi, donant suport a les accions del Govern, sempre que aquesta consulta es fonamenti en la sobirania legítima del poble català i es mantingui en els temps compromesos.

[54] Un cop establerta la data de la consulta i davant la convicció de la victòria de l'opció independentista, caldrà exigir al govern català la presentació prèvia d'un calendari detallant el procés post-referèndum de transició cap a l'estat sobirà. Calendari que inclourà el procés de cessió de poders de forma definitiva i pacífica.

[55] En el cas que l'Estat espanyol no accepti la celebració d'un referèndum o d'una consulta, n'impedeixi la celebració o no doni cap valor al seu resultat, l'ANC donarà suport a les accions de la Generalitat o del Parlament encaminades a l'assoliment de la independència per via de la Declaració Unilateral (ant.113). I en cas d'unes hipotètiques eleccions, l'ANC podrà promoure la formació d'una coalició unitària independentista (ant.103).

[56] En cas d'inhabilitació de les nostres institucions de govern nacional, l'ANC promourà una Assemblea de Càrrecs Electes o una Assemblea Constituent perquè proclami la Independència, i es mobilitzarà perquè, mitjançant la resistència pacífica i la

desobediència total, es forci la inhibició dels poders espanyols i es reinstauri l'Estat de dret amb un govern propi i sobirà.

[57] L'ANC promourà, en la mesura del possible i amb escrupolosa neutralitat, la unitat d'acció de la ciutadania, les institucions i les forces polítiques i socials, consensuant objectius comuns. Cosa que vol dir:

[58] a) Que promourà la creació d'una taula de partits i entitats per a la consecució de l'Estat propi, constituïda per partits i entitats que facin un compromís explícit per a la consecució de la independència, aquest compromís ha de ser públic i documentat. I per tant, donarà suport al 'Consell Català de la Transició Nacional' plantejat per les forces polítiques majoritàries sempre que mantingui l'objectiu independentista.

[59] b) Que promourà en altres entorns taules de diàleg transversal a tots nivells de l'ANC (AATT i AASS).

[60] La principal tasca de l'ANC en aquesta fase és la d'extensió del missatge independentista a la població encara indecisa. En aquest sentit:

[61] a) Caldrà fomentar el debat especialment en aquelles àrees que es considerin d'intervenció prioritària, posant sobre la taula temes com les pensions, l'atur, els desnonaments, els drets lingüístics....

[62] b) Caldrà actuar de forma coordinada per maximitzar el rendiment dels nostres efectius. Fomentant el desenvolupament territorial de les zones menys sobiranistes i oferint-los suport, de manera que puguin organitzar com a mínim una activitat destacada al seu territori.

[63] c) Cal fer actes i accions per demostrar que amb la independència hi guanyem tots, especialment a les zones on, en les últimes eleccions, han guanyat els partits unionistes.

[64] d) Cal organitzar dues o tres grans accions nacionals, d'àmbit general, que s'han d'anar compaginant amb els actes organitzats per les assemblees territorials i sectorials. Tots els actes i accions nacionals haurien de ser multitudinaris, amb un ampli suport popular i un ressò internacional cada cop més gran. (ant.95)

[65] Cal continuar el diàleg social sobre els fonaments bàsics que han de constituir el nou estat català, i en concret, la nova constitució catalana. Cal consolidar els mecanismes adients per al debat, l'anàlisi i la participació, i promoure la producció dels estudis i propostes necessaris i que aportin rigor, solvència i credibilitat al debat, assumint, si s'escau, la seva publicació i difusió a través dels nostres canal habituals. És necessària la reflexió, la implicació i la participació de tothom en el projecte, ja que cal combatre la falsa idea que el discurs independentista perjudica la sortida de la crisi (ant.96/105). De fet, no només no perjudicaria la sortida de la crisi, sinó que ajudaria a sortir-ne). Caldrà també aprofitar aquest procés de reflexió i participació per posar els fonaments d'un sistema polític propi, més participatiu i menys corruptible, que millori el que tenim actualment.

[66] A partir de les propostes d'accions i les experiències recollides en l'etapa anterior, en aquesta fase caldrà multiplicar les accions de denúncia sobre tot allò que ens perjudica pel fet d'estar sotmesos a un Estat que no és el nostre (ús de la llengua, condicions laborals, accés a l'habitatge, aplicació de drets bàsics,...), aplicant mètodes de

desobediència civil i de resistència col·lectiva i pacífica (ant.97).

[67] Creació d'una xarxa amb d'altres entitats que, de manera sistemàtica, persegueixi penalment totes les injúries i mentides que els mitjans de comunicació i determinades persones escampen sobre els catalans. Això inclou també la presentació de denúncies a organismes internacionals.

[68] Durant aquesta fase s'han d'anar realitzant actes de desobediència civil de diferents nivells, per reforçar el convenciment de la població i que aquesta perdi la por, i seguir impulsant un creixement segur i constant de l'ANC. Alhora es busca convèncer el sector de la població avui contrari que ha de veure el seu futur amb molta tranquil·litat en una Catalunya independent (ant.102).

[69] Caldrà demanar als Ajuntaments i entitats que participin o donin suport a les accions de reivindicació de la pròpia sobirania, de desacatament de l'autoritat espanyola, i de contestació a les agressions de l'estat espanyol. En això l'ANC cercarà la unitat d'acció amb l'Associació de Municipis per la Independència, prioritzant una estratègia de poques accions però de seguiment massiu enfront de moltes accions amb poc seguiment.

[70] Davant l'intent, per part de l'Estat espanyol, d'asfixiar financerament les administracions catalanes (Generalitat i Ajuntaments), la societat ha d'estar preparada per a reaccionar adequadament. L'ANC treballarà, conjuntament amb altres entitats afins, la insubmissió fiscal, per tal que l'acció tingui la màxima eficàcia quan sigui necessària.

[71] ACCIONS DEFINIDES I ENGEGADES EN FASES ANTERIORS QUE CAL MANTENIR EN LA FASE ACTUAL:

[72] Impulsar la constitució d'assemblees en els pobles i ciutats fins a cobrir tot el mapa del país, i assemblees sectorials que cobreixin tots els sectors d'activitats professionals, culturals, socials, cíviques, etc., que facin la tasca de laboratoris d'idees per a la independència. (ant.75)

[73] Consolidar l'estructura territorial/sectorial i de funcionament dels organismes de coordinació dels diferents tipus d'assemblees, alhora que s'estudien noves fórmules de mobilització i participació. (ant.50)

[74] Fer contacte amb totes les entitats, associacions i partits polítics de l'àmbit territorial de cada AT per establir acords de col·laboració, que poden anar des del compromís de fer arribar la informació als seus socis, fins al suport de l'entitat als objectius i activitats de l'ANC. (ant.46/47)

[75] Aprofitar tots els actes i esdeveniments locals per a fer visible, al carrer, l'ANC i els seus objectius. (ant.48)

[76] Recollir, des de les assemblees territorials i sectorials, propostes d'accions globals i contundents. (ant.49)

[77] Aplicar un pla de comunicació que ha de redactar o encarregar l'òrgan de govern sorgit de l'Assemblea Nacional, i que ens asseguri la difusió dels missatges i les notícies relacionades amb el progrés del procés tant en els mitjans de comunicació del país com

en els internacionals. (ant.78)

[78] L'avenç en els objectius de l'ANC al Principat de Catalunya està desencadenant moviments semblants en els altres països de la nació catalana, amb qui cal establir vincles de coordinació suficients. El desplegament de les diferents propostes estarà determinat per les diferents realitats de cada territori. (ant.120)

[79] **FASES POSTERIORES**

[80] L'ideal al qual aspira el moviment és la plena reunificació de la nació catalana, si aquesta és la voluntat majoritària de la població de cadascun dels seus territoris. La concreció d'aquest ideal, en qualsevol model de relació que decideixin, dependrà del procés amb què s'hi arribi, però serà en base al respecte a les singularitats i de comú acord entre cada part dels Països Catalans.